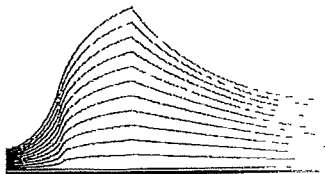

Kopie

Afgeleverd aan: Redactieraad Tijdschrift voor
Vreemdelingenrecht

art. apostille

Vrij van griffierecht - art. 280,5° W.Reg.

Repertoriumnummer 2018 / 10199
Datum van uitspraak 18 december 2018
Rolnummer 2018/FQ/13

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

☐ Niet aan te bieden aan de
ontvanger

Hof van beroep te Brussel

42ste kamer,
familie zaken

EINDARREST

Aangeboden op 24 DEC, 2018
Niet te registreren

COVER 01-00001300195-0001-0012-01-01-1

Voorwerp van het hoger beroep

Overeenkomstig haar conclusie voor het hof vordert appellante, met de hervorming van het bestreden vonnis:

- het negatieve advies van het Openbaar Ministerie d.d. 12 mei 2017 ongegrond te verklaren;
- haar verklaring overeenkomstig artikel 12bis, § 1, 5° WBN, afgelegd op 11 januari 2017 voor de ambtenaar van de burgerlijke stand te Brussel tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, in te willigen.

BEOORDELING

1.

Overwegende dat artikel 12bis WBN, dat laatst gewijzigd werd door de wet van 15 juni 2018, als volgt luidt:

“§ 1. Kunnen de Belgische nationaliteit verkrijgen door een verklaring af te leggen overeenkomstig artikel 15:

1° de vreemdeling die :

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;*
- b) en in België geboren is en er sedert zijn geboorte [zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd op grond van een wettelijk verblijf];*

2° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;*
- b) en vijf jaar [zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in België op grond van een wettelijk verblijf];*
- c) en het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen;*
- d) en zijn maatschappelijke integratie bewijst door :*
 - hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;*
 - hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid te hebben gevolgd;*
 - hetzij [, naargelang het geval, het bewijs uitgereikt door de daartoe bevoegde overheid te leveren van het met succes gevolgd hebben van het inburgeringstraject, het onthaaltraject of het integratieparcours waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij dit aanvat];*
 - hetzij gedurende de voorbije vijf jaar onafgebroken als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst en/of als zelfstandige in hoofdberoep te hebben gewerkt;*
- e) en zijn economische participatie bewijst door :*
 - hetzij als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst gedurende de voorbije vijf jaar minimaal 468 arbeidsdagen te hebben gewerkt;*
 - hetzij in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep de voorbije vijf jaar gedurende minstens zes kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald;*

De duur van de opleiding gevolgd tijdens de vijf jaar voorafgaand aan het verzoek bedoeld in 2°, d), eerste en/of tweede streepje, wordt in mindering gebracht van de duur van de vereiste

beroepsactiviteit van minstens 468 dagen of van de duur van de zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep.

3° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en vijf jaar [zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in België op grond van een wettelijk verblijf];
- c) en het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen;
- d) en gehuwd is met een Belg, indien de echtgenoten gedurende ten minste drie jaar in België hebben samengeleefd, of [de ouder of adoptant is van een Belgisch kind dat de leeftijd van achttien jaar niet heeft bereikt of niet ontvoogd is vóór die leeftijd]2;
- e) en zijn maatschappelijke integratie bewijst door :
 - hetzij een diploma of getuigschrift van een onderwijsinstelling opgericht, erkend of gesubsidieerd door een Gemeenschap of de Koninklijke Militaire School en dat minstens van het niveau is van het hoger secundair onderwijs;
 - hetzij een beroepsopleiding van minimum 400 uur erkend door een bevoegde overheid te hebben gevolgd en in de voorbije vijf jaar als werknemer en/of als statutair benoemde in overheidsdienst gewerkt te hebben gedurende ten minste 234 arbeidsdagen of in het kader van een zelfstandige beroepsactiviteit in hoofdberoep gedurende minstens drie kwartalen de verschuldigde sociale kwartaalbijdragen voor zelfstandigen in België te hebben betaald;
 - hetzij [, naargelang het geval, het bewijs uitgereikt door de daartoe bevoegde overheid te leveren van het met succes gevolgd hebben van het inburgeringstraject, het onthaaltraject of het integratieparcours waarin wordt voorzien door de bevoegde overheid van zijn hoofdverblijfplaats op het tijdstip dat hij dit aanvat];

4° de vreemdeling die:

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en vijf jaar [zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in België op grond van een wettelijk verblijf];
- c) en het bewijs levert omwille van een handicap of invaliditeit geen betrekking of economische activiteit te kunnen uitoefenen of de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt;

5° de vreemdeling die :

- a) de leeftijd van achttien jaar heeft bereikt;
- b) en tien jaar [zijn hoofdverblijfplaats heeft gevestigd in België op grond van een wettelijk verblijf];
- c) en het bewijs levert van de kennis van één van de drie landstalen;
- d) en het bewijs levert van zijn deelname aan het leven van zijn onthaalgemeenschap. Dit bewijs kan door alle rechtsmiddelen geleverd worden, en bevat elementen waaruit blijkt dat de aanvrager deelneemt aan het economische en/of socio-culturele leven van die onthaalgemeenschap.

§ 2. [...]

§ 3. De verklaring bevat voorafgaand aan de handtekening van de vreemdeling de volgende, door de vreemdeling met de hand geschreven vermelding: "Ik verklaar Belgisch staatsburger te willen worden

en de Grondwet, de wetten van het Belgische volk en het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden te zullen naleven.”

Dat het verzoek van appellante gesteund is op artikel 12bis, § 1, 5° WBN, hierboven in het vet weergegeven.

2.

Overwegende dat niet betwist wordt en evenmin betwist kan worden dat appellante voldoet aan de volgende voorwaarden vooropgesteld in artikel 12bis, § 1, 5° WBN:

- appellante had de leeftijd van achttien jaar bereikt op het ogenblik van het afleggen van de verklaring;
- appellante, wier moedertaal het Hongaars is, levert het bewijs van de kennis van één van de drie landstalen, namelijk het Nederlands; dat het hof overigens heeft kunnen vaststellen ter zitting van 27 november 2018 dat appellante, die persoonlijk ondervraagd werd, behoorlijk Nederlands spreekt;
- appellante levert het bewijs van haar deelname aan het leven van de onthaalgemeenschap, meer bepaald neemt zij deel aan het economische en het socio-culturele leven van de onthaalgemeenschap.

3.

Overwegende dat het Openbaar Ministerie in zijn negatief advies van oordeel is dat appellante niet voldoet aan de voorwaarde van tien jaar haar hoofdverblijfplaats te hebben gevestigd in België op grond van een wettelijk verblijf;

Dat appellante dat betwist.

4.

Overwegende dat niet betwist wordt dat appellante reeds sinds 1 juni 2005 voortdurend op Belgisch grondgebied verblijft, dit is sinds meer dan 10 jaar op het ogenblik van het afleggen van haar verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit;

Dat zij naar België gekomen is samen met haar echtgenoot, de heer [REDACTED] eveneens van Hongaarse nationaliteit (° [REDACTED]), die sinds 1 juni 2005 in dienst is bij de Europese Commissie, Directoraat-generaal Personele middelen en Veiligheid (stuk 1 appellante);

Dat zij sindsdien samen drie kinderen hebben, geboren in Budapest (Hongarije) op [REDACTED] [REDACTED] die allen met appellante en haar echtgenoot in België verblijven;

Overwegende dat gelet op haar hoedanigheid van echtgenote van een personeelslid van de Europese Commissie aan appellante een verblijfsvergunning op Belgisch grondgebied werd toegekend onder de vorm van een protocolkaart toegekend door de FOD Buitenlandse Zaken, Dienst Protocol in uitvoering van het KB 30 oktober 1991, op 22 maart 2006 (stuk 3 appellante); dat appellante aldus

beschikt over een “Bijzondere Identiteitskaart” voor België met vermelding van haar Hongaarse nationaliteit (stuk 3 appellante);

Dat aan appellante vervolgens op 20 oktober 2016 een E+ kaart (verblijfsdocument type E) werd afgeleverd.

5.

Overwegende dat artikel 7bis WBN, zoals vervangen door de wet van 4 december 2012 en waarvan § 2 aangevuld werd door artikel 138 van de wet van 18 juni 2018 (wet potpourri VII - BS 2 juli 2018), bepaalt:

“§ 1. Voor de toepassing van de bepalingen van dit Wetboek inzake verkrijging of herkrijging van de Belgische nationaliteit, moet de vreemdeling zijn hoofdverblijfplaats in België hebben gevestigd op grond van een wettelijk verblijf, en dit zowel op het ogenblik van het indienen van zijn verzoek of verklaring als gedurende de onmiddellijk hieraan voorafgaande periode. Zowel het wettelijk verblijf als het hoofdverblijf dienen ononderbroken te zijn.

§ 2. Onder wettelijk verblijf wordt verstaan :

1° wat het ogenblik van de indiening van zijn verzoek of verklaring betreft: toegelaten of gemachtigd zijn tot een verblijf van onbeperkte duur in het Rijk of om er zich te vestigen op basis van de vreemdelingenwet;

2° wat de voorafgaande periode betreft: toegelaten of gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen overeenkomstig de vreemdelingenwet of de regularisatiewet.

Voor de burgers van de Europese Unie en hun familieleden bedoeld in artikel 40bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de periode tussen de datum van de indiening van hun aanvraag en de datum waarop hun dat recht op verblijf is toegekend, gelijkgesteld aan een gemachtigd verblijf in de zin van paragraaf 2, 2°.

Voor de vluchtelingen erkend overeenkomstig het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 wordt de periode tussen de datum van de indiening van hun aanvraag tot internationale bescherming en de datum van de erkenning van het statuut van vluchteling door de bevoegde minister, gelijkgesteld aan een gemachtigd verblijf in de zin van paragraaf 2, 2°].

De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, welke documenten in aanmerking komen als bewijs van het in het eerste lid bedoelde verblijf.

§ 3. In de gevallen bepaald in dit Wetboek wordt het ononderbroken karakter van het verblijf bedoeld in § 2 niet beïnvloed door tijdelijke afwezigheden van hoogstens zes maanden, voor zover deze afwezigheden in totaal de duur van een vijfde van de in dit Wetboek vereiste termijnen voor verkrijging van de nationaliteit niet overschrijden.”.

6.

Overwegende dat de vraag aldus rijst of appellante voor de periode van 10 jaar voorafgaand aan haar verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit afgelegd op 11 januari 2017 – dus gedurende de periode van 10 januari 2007 tot en met 10 januari 2017 – toegelaten of gemachtigd

was om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen "overeenkomstig de vreemdelingenwet" van 15 december 1980;

Dat artikel 10, § 1 Vreemdelingenwet bepaalt:

"§ 1. Onder voorbehoud van de bepalingen van artikelen 9 en 12, zijn van rechtswege toegelaten om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

1° de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit;"

Dat in uitvoering van deze bepaling het KB van 30 oktober 1991 betreffende de documenten voor het verblijf in België van bepaalde vreemdelingen bepaalt dat de Minister van Buitenlandse Zaken [kosteloos] een diplomatieke identiteitskaart, een consulaire identiteitskaart respectievelijk een bijzondere identiteitskaart verstrekt aan, onder andere, ambtenaren van in het Rijk gevestigde publiekrechtelijke internationale instellingen zoals de Europese Commissie, alsook aan hun echtgenoot en ongehuwde inwonende kinderen; dat deze categorieën vreemdelingen dan ook meestal vrijgesteld zijn van immigratiebeperkingen en van de formaliteiten betreffende vreemdelingenregistratie;

Dat deze bijzondere door de Belgische overheid afgeleverde identiteitsdocumenten principieel gekoppeld zijn aan de missie die genoemde internationale ambtenaren respectievelijk hun echtgenoot in het Rijk vervullen, en dat van zodra hun opdracht verval, zij niet langer voldoen aan de vereisten om er aanspraak te kunnen op maken, en hun verblijfsrecht op Belgisch grondgebied dan ook ophoudt, althans op deze basis.

7.

Overwegende dat in tegenstelling tot wat appellante voorhoudt, haar recht op verblijf op Belgisch grondgebied vanaf 22 maart 2006 aldus niet werd gevestigd op basis van de Belgische Vreemdelingenwet maar wél op basis van artikel 11, eerste lid, b) van "Protocol nr. 7 betreffende de Voorrechten en Immunititeiten van de Europese Unie";

Dat het feit dat artikel 10, § 1 Vreemdelingenwet vooropstelt dat van rechtswege toegelaten zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, "*de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag, door een wet of door een koninklijk besluit*" vanzelfsprekend niet betekent dat de vreemdeling wiens recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag of protocol, toegelaten of gemachtigd is om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven of om er zich te vestigen "overeenkomstig de vreemdelingenwet";

Dat wel integendeel artikel 10, § 1 Vreemdelingenwet het duidelijke onderscheid maakt tussen drie categorieën vreemdelingen die van rechtswege toegelaten zijn om meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven:

- 1°/ de vreemdelingen wier recht op verblijf erkend wordt door een internationaal verdrag;
- 2°/ de vreemdelingen wier recht op verblijf erkend wordt door de Vreemdelingenwet zelf;
- 3°/ de vreemdelingen wier recht op verblijf erkend wordt door een Koninklijk Besluit in uitvoering van de Vreemdelingenwet.

8.

Overwegende dat in uitvoering van artikel 7bis, § 2, vierde lid (voorheen: tweede lid) WBN het KB van 14 januari 2013 bepaalt:

"Art. 3. De verblijfsdocumenten die in aanmerking moeten worden genomen als bewijs van het wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, § 2, eerste lid, 1°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zijn :

1° de verblijfstitel "B. het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister", opgesteld overeenkomstig de bijlage 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

2° de verblijfstitel "C. identiteitskaart voor vreemdeling", opgesteld overeenkomstig de bijlage 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

3° de "EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene", opgesteld overeenkomstig de bijlage 7bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

4° de "verklaring van inschrijving", opgesteld overeenkomstig de bijlage 8 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

5° het "document ter staving van duurzaam verblijf", opgesteld volgens de bijlage 8bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

6° de "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie", opgesteld overeenkomstig de bijlage 9 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

7° de "duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie", opgesteld overeenkomstig de bijlage 9bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...].

Art. 4. De verblijfsdocumenten die in aanmerking moeten worden genomen als bewijs van het wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, § 2, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de Belgische nationaliteit zijn:

1° de verblijfstitel "A. het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister B-tijdelijk verblijf ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

2° de verblijfstitel "B. het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister", opgesteld overeenkomstig de bijlage 6 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

3° de "H. Europese blauwe kaart", opgesteld overeenkomstig de bijlage 6bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

4° de "C. identiteitskaart voor vreemdeling", opgesteld overeenkomstig de bijlage 7 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

5° de "EG-verblijfsvergunning voor langdurig ingezetene", opgesteld overeenkomstig de bijlage 7bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

6° de "verklaring van inschrijving", opgesteld overeenkomstig de bijlage 8 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

7° het " document ter staving van duurzaam verblijf ", opgesteld overeenkomstig de bijlage 8bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

8° de "verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie", opgesteld overeenkomstig de bijlage 9 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

9° de "duurzame verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie", opgesteld overeenkomstig de bijlage 9bis van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...];

10° het document opgesteld overeenkomstig de bijlage 15 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 [...], voor zover het in de volgende gevallen afgegeven werd:

a. indien de Burgemeester of diens gemachtigde zich in de onmogelijkheid bevindt de vreemdeling onmiddellijk in de bevolkingsregisters in te schrijven, of indien hij zich in de onmogelijkheid bevindt het verblijfsdocument waarop hij recht te kunnen afgeven;

b. indien de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft, of diens gemachtigde, geen beslissing kan nemen inzake de aanvraag voor vernieuwing van de voorlopige machtiging tot verblijf die door de vreemdeling werd ingediend vóór het verstrijken van zijn huidige machtiging tot verblijf.”

Overwegende dat het verblijf in België van appellante dat, zoals aangegeven, tot 20 oktober 2016 gesteund was op de protocolkaart toegekend door de FOD Buitenlandse Zaken, Dienst Protocol in uitvoering van het KB 30 oktober 1991, niet begrepen wordt door een van de in artikel 4 van het KB van 14 januari 2013 opgesomde verblijfstitels.

9.

Overwegende dat zowel uit de letter als uit de geest van artikel 7bis, § 2, vierde lid WBN voortvloeit dat de bij artikel 4 van KB van 14 januari 2013 bepaalde lijst van documenten die in aanmerking komen als bewijs van het in aanmerking komend verblijf in België limitatief is en dit dus een gesloten documentair systeem vormt;

Dat artikel 7bis, § 2, vierde lid WBN immers bepaalt dat bij Koninklijk Besluit bepaald wordt “welke documenten in aanmerking komen”, waaruit logischerwijze voortvloeit dat alle andere documenten niet in aanmerking komen (vgl. in dezelfde zin: arrest van de 43ste kamer van dit hof van 29 maart 2018, rol 2018/FA/119);

Dat het bovendien niet zinvol zou zijn dat de wetgever de Uitvoerende macht opdracht verleent om een lijst van documenten op te stellen die in aanmerking komen, als er daarnaast nog andere niet opgelijste documenten eveneens in aanmerking genomen zouden kunnen worden;

Dat om tot deze overweging te komen het hof zich dan ook niet louter steunt op het bepaalde in punt D.2 van de Omzendbrief van 8 maart 2013 waarin bepaald wordt: “Voor de wijze waarop de begrippen wettelijk verblijf in de zin van artikel 7bis, § 2, WBN concreet moet worden verstaan, raadplege men wat wordt uiteengezet in Hoofdstuk III van het koninklijk besluit van 14 januari 2013, dat een exhaustief overzicht geeft van de verblijfsdocumenten die in aanmerking komen als bewijs van wettelijk verblijf”; dat het immers op dit punt om een interpretatieve omzendbrief gaat die de hoven en rechtbanken niet bindt.

10.

Overwegende bovendien dat de vraag of de bij artikel 4 van KB van 14 januari 2013 bepaalde lijst van documenten die in aanmerking komen nu al dan niet limitatief is, eigenlijk niet relevant is voor het beslechten van de zaak, nu appellante in elk geval niet voldoet aan de basisvoorwaarde die de wet zelf vooropstelt, namelijk in de voorafgaande periode van 10 jaar toegelaten of gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in België te verblijven of om er zich te vestigen “overeenkomstig de Vreemdelingenwet” (art. 7bis, § 2, eerste lid, 2° WBN).

Dat de opwerping van appellante dat de Vreemdelingenwet zelf aldus geen titel vereist, zodat – in haar stelling – het KB van 14 januari 2013 door een titel te vereisen aldus een voorwaarde zou toevoegen aan artikel 7bis, § 2, eerste lid, 2° WBN, dan ook niet relevant is.

11.

Overwegende dat appellante voorts opwerpt, met verwijzing naar o.m. een arrest van de 43ste kamer van dit hof – uitgesproken door een alleenzetelend raadsheer van een Franstalige familiekamer van 29 maart 2018 (rol 2018/FA/119) – dat indien de bij artikel 4 van KB van 14 januari 2013 bepaalde lijst van documenten die in aanmerking komen als bewijs van het in aanmerking komend verblijf in België limitatief is, de bepaling van dit Koninklijk Besluit discriminerend is, doordat het een niet gerechtvaardigd onderscheid zou doorvoeren tussen Europese burgers die in het bezit zijn van een wettelijke verblijfstitel die voorkomt op genoemde lijst van documenten, en de Europese burgers die in het bezit zijn van een wettelijke verblijfstitel die niet op deze lijst voorkomt;

Overwegende evenwel dat opdat er van discriminatie sprake zou kunnen zijn, het moet gaan om een ongelijke behandeling van vergelijkbare categorieën personen zonder afdoende verantwoording;

Dat enerzijds Europese burgers die in het bezit zijn van een wettelijke verblijfstitel die voorkomt op de in artikel 4 van KB van 14 januari 2013 bepaalde lijst van documenten, en anderzijds Europese burgers die een wettelijke verblijfstitel hebben in België enkel op basis van hun hoedanigheid van [echtgenoot van] diplomatieke ambtenaar, consulaire ambtenaar, of ambtenaar van een internationale publiekrechtelijke instelling zoals de Europese Commissie, manifest geen vergelijkbare categorieën personen zijn;

Dat deze laatste categorie immers op Belgisch grondgebied verblijft op basis van internationale respectievelijk communautaire afspraken waardoor ons land daar weinig of geen zeggenschap over heeft;

Dat wat er ook van zij appellante in elk geval niet voldoet aan de basisvoorwaarde die de wet zelf vooropstelt, namelijk in de voorafgaande periode van 10 jaar toegelaten of gemachtigd zijn om meer dan drie maanden in België te verblijven of om er zich te vestigen "*overeenkomstig de Vreemdelingenwet*" (zie *supra* punt 10).

12.

Overwegende dat appellante ten slotte opwerpt dat zij op 20 oktober 2016, zonder enig probleem, een E+ verblijfskaart verkregen heeft;

Overwegende dat het juist is dat overeenkomstig artikel 16, eerste lid, Richtlijn 2004/38 (Richtlijn vrij verkeer) iedere burger van de Unie die gedurende een ononderbroken periode van 5 jaar legaal op het grondgebied van het EU-gastland verbleven heeft, aldaar een duurzaam verblijfsrecht verkrijgt, en dat overeenkomstig artikel 42quinquies, § 5 Vreemdelingenwet aan de burgers van de Unie die een duurzaam verblijfsrecht genieten, een document ter staving daarvan wordt afgeleverd, *in casu* de E+ verblijfskaart;

Dat het feit dat appellante thans, sinds 20 oktober 2016, in het bezit is van een E+ verblijfskaart aldus ten genoegen van recht bewijst dat zij op dat ogenblik reeds gedurende een ononderbroken periode van vijf jaar legaal – dus vanaf 20 oktober 2011 – op Belgisch grondgebied heeft verbleven, en dat de Belgische autoriteiten dit vijfjarige ononderbroken legaal verblijf op Belgisch grondgebied toen hebben gecontroleerd;

Overwegende evenwel dat zulks niets afdoet aan de vereiste dat de vreemdeling op de datum van het afleggen van de verklaring tot het verkrijgen van de Belgische nationaliteit, *in casu* op 11 januari 2017, tien jaar zijn hoofdverblijfplaats moet hebben gevestigd in België op grond van een wettelijk verblijf zoals gedefinieerd in artikel 7bis, § 2, eerste lid, 2° WBN, namelijk op basis van de Vreemdelingenwet, waar appellante zoals boven uiteengezet niet aan beantwoordt.

13. Conclusie

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat volgt dat het hoger beroep ongegrond is.

14. Aangaande de gerechtskosten

Overwegende dat nu het hoger beroep ongegrond is, appellante in de gerechtskosten veroordeeld wordt, niet nuttig te begroten.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF, 42^e kamer (familiekamer),**

Rechtsprekend op eenzijdig verzoek,

Gelet op artikel 24 van de wet van 15 juni 1935 betreffende het taalgebruik in gerechtszaken;

Gehoord W. Vanvelthoven, substituut-procureur-generaal, in haar advies gegeven op de zitting van 27 november 2018;

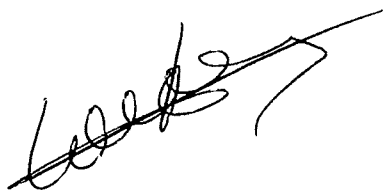
Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, maar ongegrond en wijst appellante ervan af,

Veroordeelt appellante in de gerechtskosten, niet nuttig te begroten.

Aldus gevonnist en uitgesproken in openbare terechtzitting van de 42ste kamer, familiekamer van het Hof van Beroep te Brussel op **18 DECEMBER 2018**.

Waar aanwezig waren:
P. SENAËVE, voorzitter,
V. AELBRECHT, raadsheer,
F. GILLIJNS, raadsheer,
H. COEYMANS, griffier.

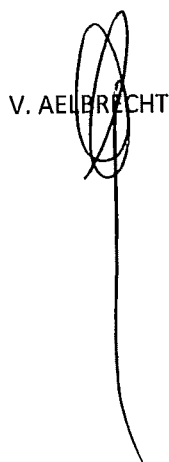

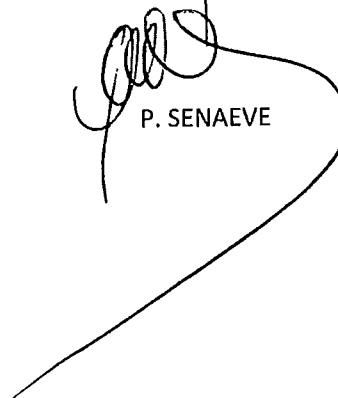
H. COEYMANS

F. GILLIJNS

V. AELBRECHT

P. SENAËVE

